

התעטר המלך ביהוד שלם, ונמצא אחד למעלה ולמטה. וכשמתעורר המלך הקדוש ומגיע זמן התורה, כל אותם האילנות שמבכרים את הפרות שלהם, מעלים שירה. ומה הם אומרים בשעה שלוקטים אותם? פותחים ואמרים, (תהלים קג) ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. (שם לו) ה' בהשמים חסדך. וכתוב (ישעיה נה) וכל עצי השדה ימחאו כף.

עוד פתח ואמר, (תהלים צח) מזמור שירו לה' שיר חדש כי נפלאות עשה. שיר חדש הוא נקרא. משום כך בהקריבכם מנחה חדשה. שם מנחת קנאת, כאן מנחה חדשה. חדשה, שחדוש הפל (הפלה) יש כאן. קשר של הפל של מעלה ומטה, קשר האמונה, ולכן יעקב השלם התעטר בעטרותיו, ונתנה התורה.

וכשמגיעים הבכורים לכהן, היה צריך אדם לומר ולפרש דברים על אותו העץ שבארץ, שגשם כמו שלמעלה בשנים עשר תחומים, בשבעים ענפים, וצריך לאבד את לכן הארמי, שבגללו נפגם העולם. והקדוש ברוך הוא הציל אותו והתעטר בדיניו (בבניו), כמו שבארנו. משום שאותו העץ, שפל קשר האמונה תלוי בו, ועל פן נקרא מנחה חדשה. מה הטעם? משום שהיא שמחת העליונים והתחתונים ושמחת הלבנה. ובכל זמן של הלבנה, הוא קשר האמונה ושמחתה (של הלבנה).

למך שהיו לו בנים ובת אחת, התקין סעודה לכל הבנים, לא נמצאה אותה הבת על השלחן. כשבאה, אמרה למלך: אדוני, את כל אחי הזמנת ונתת לכל אחד פלים ידועים, ולי לא נתת

לאזדווגא בה בפנסת ישראל, ואורייתא אתייהיבת. וכדין אתעטר מלפא ביהודא שלים, ואשתכח אחד לעילא ותתא. וכד אתער מלפא קדישא, ומטא זמנא דאורייתא. כל אינון אילנין דמבכרי אביהו, סלקין שירתא. ומאי אמרי בשעתא דמלקטי להון, פתחי ואמרי, (תהלים קג) יי' בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה. (תהלים לו) יי' בהשמים חסדך. וכתוב, (ישעיה נה) וכל עצי השדה ימחאו כף.

הז פתח ואמר, (תהלים צח) מזמור שירו ליי' שיר חדש כי נפלאות עשה. שיר חדש אקרי. בגין כך בהקריבכם מנחה חדשה. התם מנחת קנאות, הכא מנחה חדשה. חדשה דחדושא דכלא (ס"א דכלא) הכא. קשורא דכלא דעילא ותתא, קשורא דמהימנותא. ועל דא יעקב שלימא אתעטר בעטרוי, ואורייתא אתייהיבת. וכד מטון בפורים לגבי כהנא, הוה בעי בר נש למימר ולפרשא מלין, על ההוא אילנא דארעא, דאשתלים פגוונא דלעילא, בתריסר תחומין, בשבעין ענפין, ובכא לאובדא ליה לכן ארמאה, דאתפגים עלמא בגיניה. וקודשא בריך הוא שזיב ליה, ואתעטר בדינוי (ס"א בבניו) כמה דאוקימנא. בגין ההוא אילנא, דכל קשרא דמהימנותא, ביה תלייא. ועל דא מנחה חדשה אתקרי. מאי טעמא. בגין דחדוותא דעלאי ותתאי הוא, וחדוותא דסיהרא. ובכל זמנא חדותי דסיהרא, קשרא דמהימנותא הוא, וחדוותא דילה. (דסיהרא).

למלכא דהוו ליה בנין, וברתא חדא, אתקין סעודתא לכלהו בנין, לא אשתכחת ההיא ברתא על פתורא. כד אתאת, אמרת למלפא, מארי, לכל אחי זמינת ויהבת לכל